

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๒.๑ การพัฒนาคุณภาพ (สมศ ๑๔)

ชนิดของตัวบ่งชี้ ปัจจัยนำเข้า

คำอธิบายตัวบ่งชี้ :

คุณภาพของคณาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน รวมทั้งพิจารณาจากความสำเร็จของสถาบันในการส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพอาจารย์ เพื่อให้อาจารย์ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการอย่างต่อเนื่อง อันจะทำให้สถาบันสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล คุณภาพอาจารย์พิจารณาจากคุณวุฒิและตำแหน่งทางวิชาการ

เกณฑ์การพิจารณา

กำหนดค่าน้ำหนักระดับคุณภาพอาจารย์ ดังนี้

วุฒิการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ	ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก
อาจารย์	๐	๒	๕
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	๑	๓	๖
รองศาสตราจารย์	๓	๕	๘
ศาสตราจารย์	๖	๘	๑๐

วิธีการคำนวณ

ผลรวมถ่วงน้ำหนักของอาจารย์ประจำ
อาจารย์ประจำทั้งหมด

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางศ์เทียบ โดยกำหนดให้ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์เป็น ๖ เท่ากับ ๕ คะแนน

สำหรับสถาบันพระบรมราชชนกในช่วงปีการศึกษา ๒๕๕๓ – ๒๕๕๔ กำหนดให้ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์เป็น ๓.๖ เทียบเท่ากับ ๕ คะแนน โดยคำนวณจาก คะแนนสูงสุด อิงตามกรอบที่ กพ . กำหนดตำแหน่งให้กับวิทยาลัย ซึ่งกำหนดให้อาจารย์ทุกคนเลื่อนตำแหน่งได้ถึงระดับชำนาญการพิเศษ และมีตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญ เพียง ๑ ตำแหน่ง (ผู้อำนวยการวิทยาลัย) หาด้วยคะแนนสูงสุดอิงตามกรอบการ

กำหนดตำแหน่งของมหาวิทยาลัย (ศาสตราจารย์ปริญญาเอก) คูณด้วย ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์ที่ สมศ
กำหนดไว้ ๕ คะแนน เขียนเป็นสูตร ได้ดังนี้

$$\text{ค่าดัชนีคุณภาพอาจารย์} \quad (๖ / ๑๐) \times ๖ \quad = \quad ๓.๖ \quad \text{เท่ากับ} \quad ๕ \quad \text{คะแนน}$$

และด้วยยังไม่มีพระราชบัญญัติสถาบันพระบรมราชชนกและยังไม่ได้ดำรงสถานะเป็นนิติบุคคล ให้ใช้
การเทียบเคียง ดังนี้

อาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งระดับชำนาญการ/ชำนาญการพิเศษ	<u>เทียบเท่ากับ</u>	ผู้ช่วยศาสตราจารย์
อาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งระดับเชี่ยวชาญ	<u>เทียบเท่ากับ</u>	รองศาสตราจารย์
อาจารย์ที่ดำรงตำแหน่งระดับผู้ทรงคุณวุฒิ	<u>เทียบเท่ากับ</u>	ศาสตราจารย์

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

๑.จำนวนและรายชื่ออาจารย์ประจำทั้งหมดในแต่ละปีการศึกษา โดยนับเฉพาะอาจารย์ที่ปฏิบัติงาน
จริง นับรวมกรณีลาศึกษาต่อ โดยนำเสนอเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งระบุผลการศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ
และค่าน้ำหนักตามระดับคุณภาพของอาจารย์

สำหรับวิทยาลัยในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข การนับอาจารย์ประจำทั้งหมดทั้งที่ปฏิบัติงานจริง
และลาศึกษาต่อในแต่ละปีการศึกษา ให้นับเฉพาะอาจารย์ที่มีประสบการณ์การสอนภาคทฤษฎี /
ภาคปฏิบัติในสาขา ไม่น้อยกว่า ๓ ปี หลังสำเร็จการศึกษาปริญญาตรีสาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ตาม
เกณฑ์การรับรองสถาบันของสภาการพยาบาล

ตัวบ่งชี้ที่ ๒.๓.๔ บัณฑิตสาขาพยาบาลศาสตรบัณฑิตที่สอบใบประกอบวิชาชีพผ่านภายใน ๑ ปี (เฉพาะวิทยาลัยพยาบาล) เทียบเคียง สมศ.๓ ผลงานของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทที่ได้รับการตีพิมพ์หรือเผยแพร่

ชนิดของตัวบ่งชี้ : ผลลัพธ์

คำอธิบายตัวบ่งชี้ : เปรียบเทียบจำนวนบัณฑิตที่สอบใบประกอบวิชาชีพผ่านภายใน ๑ ปี กับจำนวนบัณฑิตทั้งหมดที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษาเดียวกัน โดยให้นำเสนอในรูปร้อยละ

● **บัณฑิตที่สอบใบประกอบวิชาชีพ** หมายถึง บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาที่ต้องสอบใบประกอบวิชาชีพ และสมัครสอบใบประกอบวิชาชีพ โดยให้นับได้ทั้งบัณฑิตภาคปกติ ภาคพิเศษ และภาคนอกเวลาราชการ

● **บัณฑิตที่สอบผ่านใบประกอบวิชาชีพ** หมายถึง บัณฑิตที่สามารถสอบผ่านและได้รับใบประกอบวิชาชีพในสาขาที่สำเร็จการศึกษา **ตามเกณฑ์สภาหรือสมาคมวิชาชีพที่ได้รับการยอมรับว่ามีมาตรฐานเป็นผู้กำหนด** ทั้งนี้สำหรับการสอบใบประกอบวิชาชีพที่มีกระบวนการสอบหลายขั้นตอน จะนับผลเมื่อสิ้นสุดครบถ้วนตามกระบวนการสุดท้ายของการสอบเท่านั้น

วิธีการนับ

นับเฉพาะบัณฑิตสำเร็จการศึกษาที่เข้าสอบใบประกอบวิชาชีพในสาขาวิชาที่มีการสอบใบประกอบวิชาชีพ

สูตรการคำนวณผลการดำเนินงาน

$\frac{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาที่สอบผ่านใบประกอบวิชาชีพภายในปี}}{\text{จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมดในปีการศึกษาเดียวกัน}} \times 100$

เกณฑ์การให้คะแนน

ใช้บัญญัติไตรยางค์เทียบโดยกำหนดให้ร้อยละ ๑๐๐ เท่ากับคะแนนเต็ม ๕

